

DISTOPIA CRÍTICA

Fermin Reyes Alegre / J.A. Alcántara
Mayte Navarro Golf / Salva Ríos
Susa Alcántara Benavent

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
A.P.C.O.

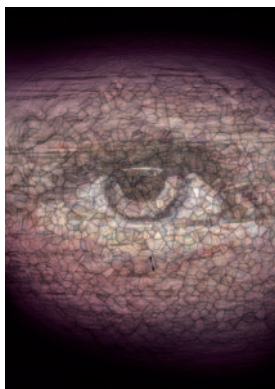
CENTRE OVIDI MONTLLOR

DISTOPIA CRÍTICA

Fermín Reyes Alegre / J.A. Alcántara

Mayte Navarro Golf / Salva Ríos

Susa Alcántara Benavent

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
A L C O I

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ARTS PLÀSTIQUES / CONSELL ASSESSOR:

Àngel Beneito
Sofia Bofill
Manuel Boix
Romà de la Calle
Fernando Castro
Carles Cortés
Cristina Dalfó
Daniel Giralt-Miracle
Maria Guillem
Vicent Luna

Joan Maluquer
Miquel Navarro
Santi Pastor
Josep Sou
Jordi Tormo
Feliu Ventura
Francesc Verdú
Manuel Vidal
Silvestre Vilaplana

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

FOTOGRAFIA:

J.A. Alcántara

PINTURA:

Fermín Reyes Alegre
Salva Ríos
Susa Alcántara Benavent

TÈXTIL:

Mayte Navarro Golf

IMATGE PORTADA:

Salva Ríos

COORDINA:

J.A. Alcántara

Autor: Antoni Miró

Títol: Faré vacances 2012

Tècnica: Corten 500x240x42

Lloc: Passeig Ovidi Montllor, Alcoi

COL·LABORA I PATROCINA:

© AMB-DISSENY
© CENTRE OVIDI MONTLLOR
© DELS AUTORS

EDITA: AJUNTAMENT D'ALCOI
IMPRESSIÓ: GRÀFIQUES AGULLÓ
DIPÒSIT LEGAL: A 142-2026
ISBN: 978-84-16186-85-3

MAQUETACIÓ:
AMB I JOAN PÉREZ I SEMPERE
PER A DIGITAL[...]GRÀFIC

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

D I S T O P I A C R Í T I C A

Mirem la pantalla, un munt d'imatges ens contenen el que està ocorrent al voltant nostre, mirem, posem un m'agrada, compartim i a una altra cosa. Les notícies es tornen pel·lícules que observem com si estiguérem menjant crispetes en un cinema d'estiu. Creiem que des de la nostra butaca estem fent alguna cosa, que una injustícia se soluciona amb un like. Però a poc a poc ens anem transformant en éssers temorosos del cas estrany, desconfiats, ens entabanen amb falsedats i ens convertim en titelles ensinistrats, aclaparats, per una realitat uniforme i adulterada que ens posa al servei d'inhumans sense escrúpols ni consciència.

En esta exposició col·lectiva, els artistes es rebel·len contra tot això i creen un diàleg de matèria color i pensament crític. La pintura i els desfets tèxtils són els elements que, Fermín Reyes Alegre, Mayte Navarro Golf, Salva Rios i Susa Alcántara Benavent utilitzen per a construir un territori comú des del qual recorden a l'espectador que tot això no és una pel·lícula, que està ocorrent i que hem de reaccionar. Volem traure't de la pantalla i recordar-te el que és ésser humà.

Reivindiquem el paper social de l'art i des del gest pictòric i la recuperació del descartat, et convidem formar part d'ell. Cada obra planteja una reflexió, es revelen com a espais de pensament, acció i denúncia convidant-te a eixir de la pantalla a reaccionar i a través de l'art contemporani ser part d'eixa minoria social que no vol ser un objecte manipulable.

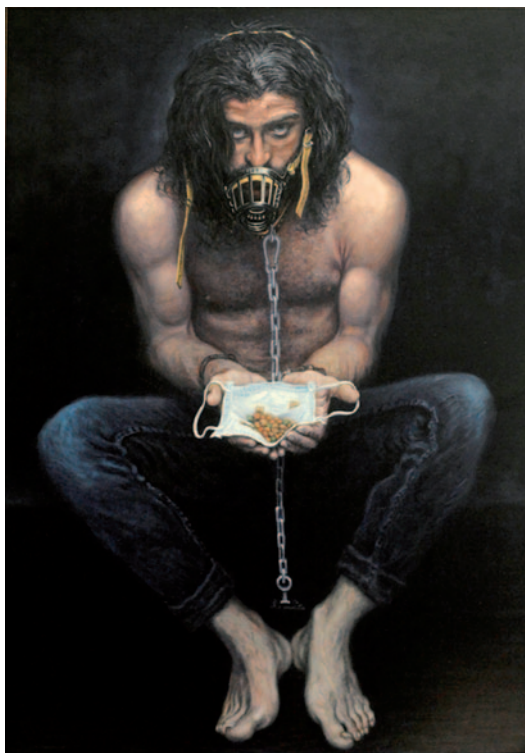
FERMÍN REYES ALEGRE

Santa Eulalia del Caepo (Terol)
Burjassot (València)
ferminalegres@gmail.com
ferminreyesalegre.wordpress.com
Facebook: Fermín Reyes Alegre
Instagram: @lapinturaesunarma

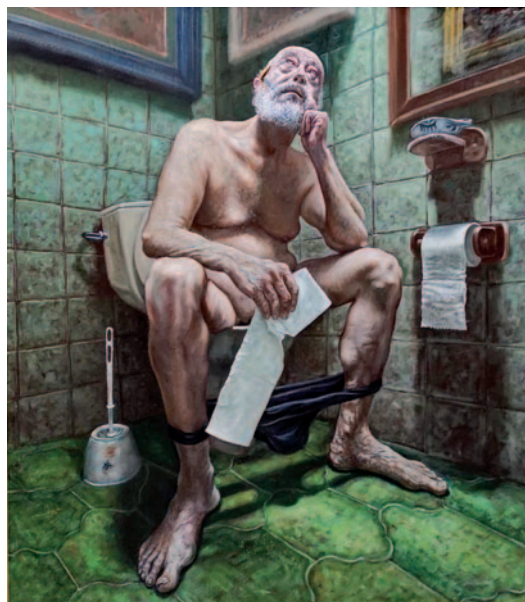
Després de més de cinquanta anys remant al vent amb els meus pinzells i els llenços desplegats, en una mar embravida d'olis somnis i vernissos, quan em pregunten què és l'art?, responc: el-art és... fotre't de fred.

Fa alguns anys que vaig deixar de navegar pels canals llotosos on discorre l'art. Ara preferisc nadar en les aigües clares de la màgia. Sabeu quan la màgia es convertix en art? Quan el sistema decidix quina obra encimbella a la glòria en un museu o relega a l'oblit en una golfà. Sabeu quan la màgia es convertix en art? Quan el poder subhasta un quadre per cent milions d'euros que molt bé podria estar tirat en una golfà. És de necis confondre valor i preu. Vaig pagar un preu quan vaig deixar de vendre pintura amable i vaig apostar per esta pintura de trinxera que veieu ara, des d'ella llance bombes de colors amb l'espoleta retardada perquè penetren lent en els vostres ulls i us exploten en la ment.

Ja no els balle l'aigua ni a marxants ni a marxantes. Ni truque a la porta dels capos i capes que gestionen la CULTURA. Soc més pobre per fora, però més ric per dins. Abans em revelaven les quimeres, ara dorm com un tronc, tinc afables somnis i la consciència tranquil·la.

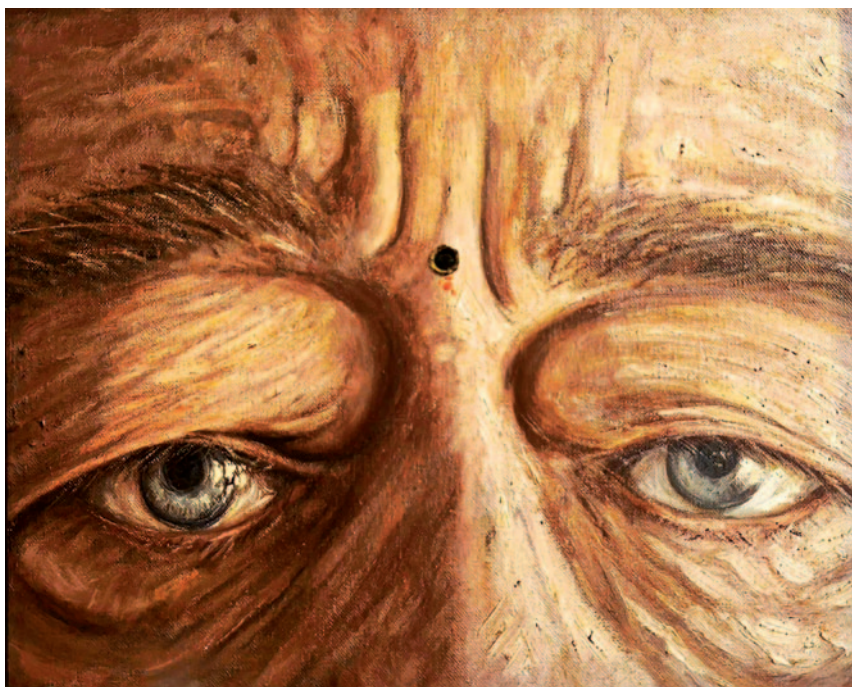
PROMETEU ENCADENAT (Oli sobre tela, 129x94cm)

LA REVELACIÓ (Oli sobre fusta, 111x127cm)

LA MARE (*Oli sobre tela i automatismes, sèrie Voyeurs, 37x32x18cm*)

AUTORETRAT (*Oli sobre tela i automatismes, sèrie Voyeurs, 37x32x14cm*)

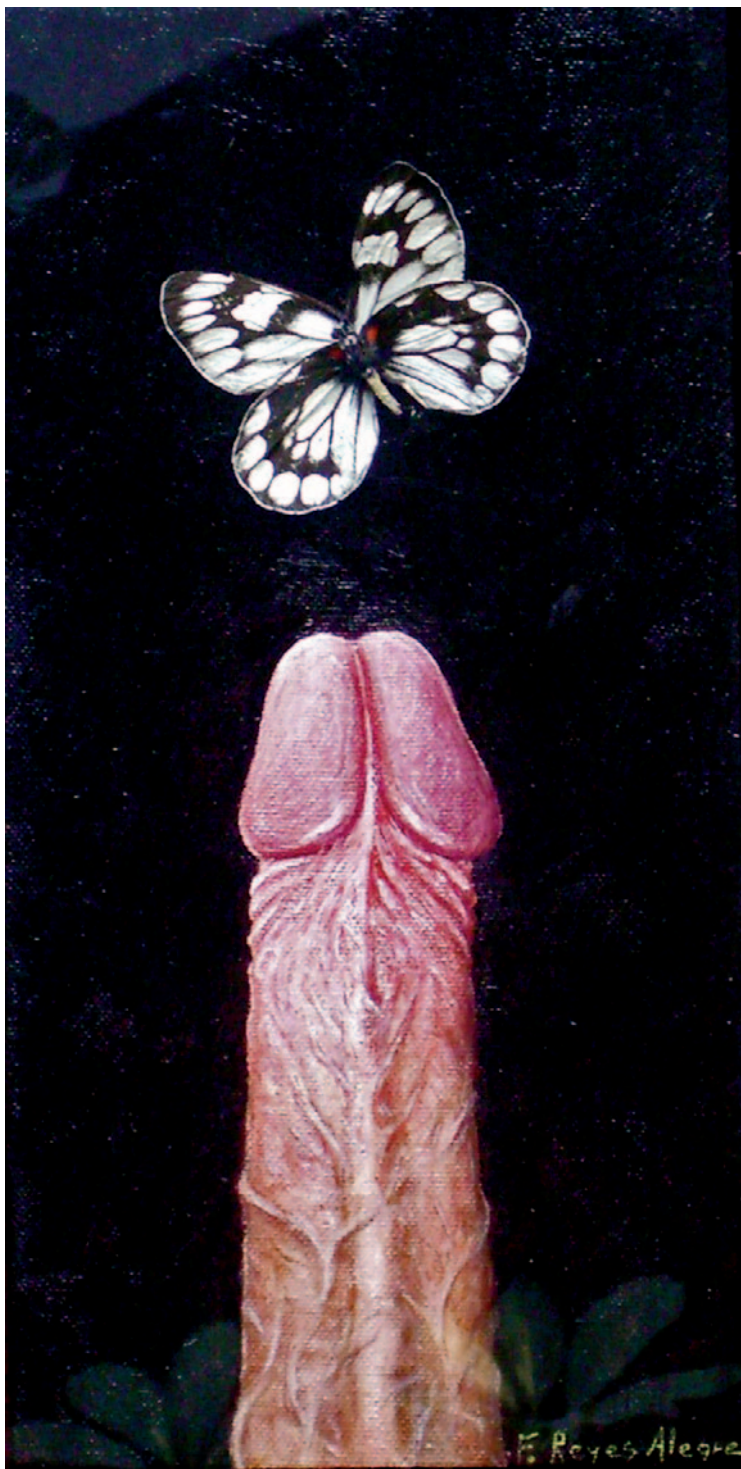
NINA LAWRALL (*Oli sobre tela, 89x72cm*)

LA NOVA ARIADNA (*Oli sobre tela, 129x103cm*)

EL SILENCI DELS CORDERS (*Oli sobre tela, 200x103cm*)

PAPALLONA FUGINT D'UN CAPOLL (*Oli sobre tela, 42x57cm*)

J.A. ALCÁNTARA

La Canyada - Paterna (València)

juanalbe@hotmail.com

Instagram: @juanalbe3

Facebook: /juanantonio.alcantara.5

S O T A E L M A T E I X S O S T R E

Les grans ciutats “oculten”, de manera visible, la realitat de persones que viuen als carrers. Desconeixem les circumstàncies que els han portat al fet que'l carrer siga la seua “llar”, són indigents que ens causen rebuig, pena, odi o indiferència. Passem pel seu costat mirant de reüll o cap a un altre costat. Els menjadors socials i les cases de caritat tenen limitades les seues places, només personal voluntari i ONG's els visita diàriament repartint mantes, roba i menjar.

Quan cau la nit els carrers es transformen en habitacles de cartó que cal recollir prompte al matí, un nou dia comença i els carrers han d'estar llests per a rebre l'anar i vindre de vehicles i transeünts, vivim sota un mateix sostre.

SENSE TÍTOL (Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció,
en cartó ploma de 5mm., 50x70cm)

SENSE TÍTOL (Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció,
en cartó ploma de 5mm., 50x70cm)

SENSE TÍTOL (*Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció,
en cartó ploma de 5mm., 50x70cm*)

SENSE TÍTOL (*Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció,
en cartó ploma de 5mm., 50x70cm*)

SENSE TÍTOL (*Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció, en cartó ploma de 5mm., 50x70cm*)

SENSE TÍTOL (*Còpia Ultrachrome en paper fotogràfic de 260gr. laminat UV de protecció, en cartó ploma de 5mm., 50x70cm*)

MAYTE NAVARRO GOLF

València
maytenavarrogolf@gmail.com
www.maytenavarrogolf.wixsite.com
@maytenavarrogolf

EIXES ETIQUETES INCOMODES

Projecte col·laboratiu que opera entre el art-artesania tèxtil i el *trash-art*.

Es fonamenta en una investigació que visualitza i denúncia, mitjançant el llenguatge tridimensional i instal·latiu, les conseqüències humanes i mediambientals que produïx la indústria *fast-fashion* (moda ràpida).

Les deixalles tèxtils s'unixen per a, des d'una perspectiva artística ecofeminista, crear espais de reflexió, participació i debat on s'aborden les conseqüències de la indústria tèxtil en el món, especialment sobre les dones i els xiquets i xiquetes. Les escombraries tèxtils es convertix en la veu de qui no la té.

Les etiquetes, deixen de ser invisibles i reivindiquen la seua funció, unint-se, en este projecte, per a ser la veu de la consciència. Formen peces de dimensions exagerades que, no podem ignorar, ens parlen, ens compten en xicotets trossos de tela, la història humana que hi ha darrere de cada peça. Para, observa, reflexiona. Continuaràs sent còmplice?...

PANTALONS 3, 2024 (272 etiquetes, material de confecció, cadira de fusta, 64x20x15 cm)

PANTALONS 2, 2023 (342 etiquetes, deixalles tèxtils, material de confecció, 112x64x15cm)

CAÇADORA, 2024 (152 etiquetes, material de confecció, deixalles tèxtils, tela de cotó, paper continu, malla metàl·lica, 70x80x18cm)

PANTALONS 1, 2023 (1215 etiquetes, material de confecció, 140x80x30cm)

A J U D A : v e r s i ó n o i n d u s t r i a l

En un context marcat per l'avanç de l'individualisme, la por i la desinformació, *AJUDA: versió no industrial* es construeix des del que el sistema descarta: retalls, vaquers, cremalleres, però també sabers tèxtils i memòries que el capitalisme declara obsoletes. Enfront d'una maquinària que produeix velocitat, deixalla i oblit, l'obra tria lentitud, reutilització i resistència.

El vaquer -símbol paradigmàtic del *fast fashion*- i els materials acumulats durant anys evidencien la lògica extractiva d'una indústria sostinguda en l'explotació laboral i la devastació ecològica. En la seua reutilització, estos fragments no sols es recomponen, sinó que s'inscriuen com a arxiu contrahegemònic: un registre de memòries corporals, treballs precaritzats i relats esborrats.

La paraula “AJUDA”, repetida en cinquanta idiomes, actua com un crit global que trenca la il·lusió d'aïllament. No és una súplica individual, sinó una denúncia col·lectiva davant una ferida estructural: la violència de la indústria sobre cossos, territoris i ecosistemes; la normalització del treball invisible; la crisi ecològica sostinguda en la lògica del benefici il·limitat.

Les cremalleres obertes funcionen com a ferides exposades, però també com a llindars que conviden a pensar en formes de reparació. Enfront de la ideologia de la por que fragmenta, disciplina i silencia, l'obra aposta per recosir el comuna, per reconstruir vincles allí on el sistema produeix ruptura.

En *AJUDA: versió no industrial*, la costura emergeix com a tecnologia política. No des de la nostàlgia, sinó com a ferramenta crítica capaç d'imaginar altres modes de vida i de producció, reclamant per a l'art la potència transformadora dels gestos que sostenen el quotidià.

“ALMAZUELA”, 2025 (Tèxtil, 50 peces de 25x25cm; pintura acrílica, deixalles tèxtils: retalles, cremalleres, 250x125cm)

SALVA RÍOS

Silla (València)
salrifer@gmail.com
655 307 723

H U M À

Cada individu s'enfronta a la realitat de manera diferent, inevitablement condicionat pel mitjà a través del qual li arriba, la interpreta, la valia i la modela conforme a les seues necessitats i creences pròpies. Una vegada incorporada a la consciència, la realitat és transformada i projectada cap als altres, no com un reflex fidel, sinó com una construcció subjectiva que aspira a ser compartida.

Enfront de la informació que li arriba, cada ésser humà disposa dels seus propis filtres i defenses. L'assimila, l'accepta o la rebutja, respon a ella i, amb el pas del temps, pot arribar a confondre-la. En este trànsit, l'experiència deixa de ser mer coneixement per a convertir-se en vivència.

És precisament en eixe procés on emergixen sentiments com el dolor i la frustració, la tristesa i la melancolia, però també l'alegria, l'entusiasme i l'esperança. No es tracta d'impressions buides, sinó l'origen des del qual s'atorga sentit a la nostra existència.

L'ésser humà és, en essència, un ser sensible. Resulta impossible aconseguir una indiferència absoluta, sostroure's per complet a l'emoció i contemplar el món sense veure's afectat per ell. Sentir no és, sinó la condició que permet comprendre, vincular-se i existir plenament dins de l'experiència compartida de l'humà.

INASSOLIBILE 2025 (*Acrylic sobre kraft, 70x100cm*)

THEY'RE RIGHT, YOUR'RE WRONG 2025 (*Acrílico sobre tela, 100x130cm*)

BLACK HOLE SUN 2025 (*Acrylic sobre tela, 100x130cm*)

ANIMAE 2025 (Acrílico sobre kraft, 70x100cm)

GALLINA CEGA 2025 (*Acrílico sobre tela, 82x100cm*)

MR. SANDMAN 2025 (*Acrílico sobre tela, 150x100 cm*)

SUSA ALCÁNTARA BENAVENT

Pedralba (València)
606 585 293
sugoki44@hotmail.com
@sugoki44

El meu treball se centra en la representació de dones, les de més edat, a través del retrat de les seues mans. I dic retrat perquè per a mi, potser és en l'observació d'eixes mans on jo trobe realment, sense cap maquillatge ni dissimulació, la veritat en la personalitat de cada una d'elles. Mans que ens parlen d'una veritat rotundament ignorada, la qual poc o res s'ha reconegut per una societat incapaç de valorar la seua existència. Mans de dones que ens van regalar la vida i a les quals devem, gràcies a tant d'esforç i amor oferit, tot quant ara som.

Aquelles que des que vam nàixer ens han bressolat, alimentat i curat. Les que ens han ensenyat a menjar, escriure, acariciar, jugar, dibuixar, compartir,... o atresorar. Amb el pas dels anys deformades o artrítiques, amb els dits nuosos i la pell tacada i adobada de tant donar-los batalla.

Tant esforç s'ha donat per descomptat com una cosa natural que sempre hem rebut sense tot just adonar-nos.

És per això que estes obres sorgixen de la necessitat de concedir-los l'atenció que sempre han merescut i donar-los llum perquè siguen visibles. Ja siga utilitzant el color de l'oli, la sobrietat del carbó o la representació en art públic a través de pintures murals. Treballs als quals he dedicat la immensa majoria de les meues creacions artístiques en els últims anys.

En esta exposició conviuen quatre dels set llenços pertanyents a la sèrie “Les mans que ens donen” (que també incloïa un document audiovisual) realitzades en 2022 i “Som llum”, sèrie de quatre dibuixos, finalitzada en 2025.

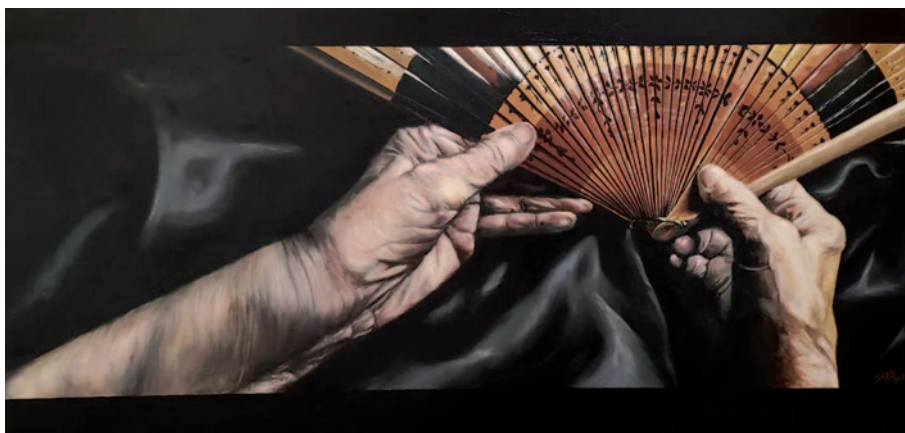
“ELLA HO BRODA”, LES MANS DE PAQUITA (*Oli sobre tela, 80x80cm*)

LES MANS QUE ENS DONEN

Este treball naix del desig de fer un homenatge a la meua mare. A les mans de la meua mare i per extensió a les mans de totes les mares. Dones realitzant diferents accions que es troben en el meu imaginari de tot allò que ella em va ensenyar.

Elles, que pertanyen a una generació que va viure la guerra mutilant la seua infància, que va créixer en la terrible postguerra i es va casar i va criar als seus fills en els temps d'una dictadura atroç i duradora que especialment va retallar els drets i llibertats de les dones. Elles, que malgrat això o més prompte per culpa d'això van haver de ser la sustentació de la família, les gestores d'una economia precària i de supervivència i la dedicació de la qual ens ha permés com a societat avançar i desenrotllar-nos.

La pintura com a vehicle per a expressar sentiments. És la millor manera que he trobat de mostrar el meu agraïment per tant quant dones com la meua mare ens van donar... i ens continuen donant.

“AIRE”, LES MANS DE TERESA (Oli sobre tela, 60x120cm)

“PELANT FAVES”, LES MANS DE ENCARNÍN (Oli sobre tela, 80x55cm)

“REPÒS”, LES MANS DE VICENTA (Oli sobre tela, 65x81cm)

S O M L L U M

Per a esta sèrie he volgut tornar al carbó, al grafit, al que per a mi és l'essència de totes les meues creacions i la base d'una bona faena; el dibuix.

En ells represente les mans de dones que conec, en un entorn rural en el qual fa ja més de 30 anys que habite i on l'existència silenciosa d'estes dones es fa més imprescindible, si cap, per al desenrotllament del territori.

Dibuix-se les seues mans com si del retrat del seu rostre es tractara, vull mostrar amb cada arruga, cada clivella, cada taca de la seua pell, les seues vivències, el seu caràcter i la seua experiència.

Són, en definitiva, el retrat de tota una vida.

I sorgixen de la foscor perquè ELLES, SÓN LLUM.

SOM LLUM IV (Carbó, grafit i pastís sobre cartó, 59x83cm)

SOM LLUM I
(Carbó, grafit i pastís sobre cartó, 59x83cm)

SOM LLUM III
(Carbó, grafit i pastís sobre cartó, 83x59cm)

SOM LLUM II
(Carbó, grafit i pastís sobre cartó, 59x83cm)

PUBLICACIONS DEL CENTRE OVIDI MONTLLOR

- 2002 1. ANTONI MIRÓ. Sota l'asfalt està la platja. (o el Molinar)
- 2003 2. CHO SANG-HYUN. L'inexpansionisme (Itinerant 2003-2004)
3. JORDI VILA. El soroll de món.
4. MÓN D'ANTONI MIRÓ. (Itinerant 2003-2004)
5. DE PAPER. Col·lectiva. (Itinerant 2003-2004)
6. SENTO MASIÀ. Renasentisme (Itinerant 2003-2004)
7. EUSEBI SEMPERE. Serigrafies. (Itinerant 2003-2004)
- 2004 8. JOAN PERIS. Textures de temps.
9. L'OVIDI CANTANT. Imatges i texts.
10. ROC CANDELA. De dalt a baix.
11. BRUNO RINALDI. Les arrels d'Europa. (Itinerant)
12. ALCOIANS I NO. Col·lectiva.
13. ART DELS 70. Col·lectiva. (Itinerant 2004-2005)
- 2005 14. RAMÓN PÉREZ CARRIÓ. Paisatges de la Bretanya.
15. ANTONI MIRÓ. A l'Ovidi. (Itinerant)
16. AL VOLTANT DE L'OVIDI. Col·lectiva.
17. IMATGES DE L'OVIDI. Col·lectiva.
18. LLUIS SANUS. Anatomies i nova tauromàquia.
19. JOLANTA STUDZINSKA. Alcoi-Lublin.
20. L'AIGUAFORT. Col·lectiva. (Itinerant)
- 2006 21. DES DE L'HAVANA. Rafael Acosta i Alberto Sauri.
22. RAFAEL AMORÓS. Ser pensar fer conviure.
23. DAVID PASTOR. Hores i menuts.
24. PEP CANTÓ. Pintures d'un hivern obscur.
25. JOAN MIRÓ. Femmes.
26. EDUARD CORBÍ. L'altre jo L'altre Alcoi.
27. RAFAEL ARMENGOL. La Cambra degli Sposi.
- 2007 28. ENRIC M. PIERA. De la terra ignota, a la terra perduda.
29. ALEXANDRE SOLER. Somnis i malsons.
30. RAMON MOLINA. Finestres.
31. JOSEP GRAU GARRIGA. Dibuixar (Itinerant).
32. AURELIA MASANET. De lleugers paisatges dormits en l'aire.
33. BEATRIZ RICO. Cares i Creus.
34. MÓNICA JOVER CALVO. Paisatges en la memòria.
- 2008 35. NÚRIA FUSTER. Appomattox.
36. VANESSA PALACIOS I PASCUAL. Des de la intimitat.
37. MILA GÓMEZ I VITORIA. Joies del S. XX i XXI.
38. JOLANTA STUDZINSKA. Ciutats.
39. EDUARD. Xelo, a la memòria.
40. LASTRES. La pel·lícula del temps.
41. Ma LLUÏSA PÉREZ. Des de la melangia de la memòria.
- 2009 42. ARCADI BLASCO. Innovador de l'art i la tècnica ceràmica.
43. JOSEP SOU. El bosc de les paraules.
44. XAVIER PÉREZ VAQUER. Darrers Retrats.
45. XIMO CANET. Sàfrà, canyella..., diàlegs íntims amb les espècies.
46. JOAN BENNÀSSAR. Camí de llenaire.
- 2010 47. CHO SANG-HYUN. Pintures-Monotips.
48. XAVI CARBONELL. My son can do it, too.
49. GERARD GIMONA. Antologia personal.
50. MIQUEL MARTÍ I POL I ANTONI MIRÓ. Mirades creuades.
51. MATEU GAMON. L'instant de la llum.
52. TOT RECORDANT VICENT MOYA. Homenatge.
- 2011 53. JAUME ROCAMORA. Encast determinant.
54. ANGELA MALYSHEVA / FRANCESC PIERA. Caleidoscopi.
55. HANAMARO CHAKI. La cançó d'un somni.
56. JORDI VILA LLÀCER. Infinitud.
57. FERRAN GISBERT CARBONELL. Hores.
58. JUST CUADRADO. En la memòria (homenatge).
- 2012 59. CRISTINA ESCAPE. L'essencial és invisible.
60. OVIDI 70 ANYS. Antoni Miró.
61. D. MILLÀN. Art Variat.
- 2013 62. ANTONI MIRÓ. Transetínt.
63. WENCES RAMBLA. Paisatges de la Ment.
64. ORFEU I PARIS. Ànimes perdudes.
- 2014 65. VANESSA PALACIOS. Mirades.
66. DAVID PASTOR. Vermell 24.
67. RUBÉN FRESNEDA. Alfannumèrics
68. TINO PLA. Nus
- 2015 69. ART JOVE ALCOIÀ. Generació XXI (Homenatge a Ovidi).
70. Ma LLUÏSA PÉREZ I DÍDAC BARQUERO. Mirades.
71. DORI CANTÓ. La bellesa i la vellesa.
72. NEUS BOU. Construcció de la identitat.
73. EDUARD CORBÍ. L'espai del silenci.
- 2016 74. VERÓNICA LORENZO. L'altra mirada.
75. L'OVIDIPOPULAR. 20 Aniversari. Antoni Miró.
76. XIMO CANET. Els colors de les paraules.
77. XAVIER MOLLÀ. Etèria.
78. CARTELLS TRACTAT D'ALMISRÀ. Col·lectiva.
79. PAU SELLÉS ALÒS. Idea de paisatge.
- 2017 80. A. MONER/S. CARRATALÀ. Els cossos agredits.
81. JORDI VILA. Extracció.
82. JUANI RUZ. Instants.
83. RODOLFO TORRES. Un home que fa en el Sud.
84. METÀFORA. Encenalls de Poesia Visual.
- 2018 85. LLUÏSA FUSTER. Trajectòria artística.
86. PETER BURKE. Un món únic.
87. MAURE PASTOR. Construccions humanes.
88. MIQUEL NAVARRO. Dibuixos.
89. LLIBRES OBJECTE. Eines d'Art.
- 2019 90. INTANGIBLES. Col·lectiva.
91. INVISIBLES. Grup Matèrics.
92. EDUARDO MIER. Marea negra.
93. MARIA PENALVA. Brujas & Furias.
94. ISABEL JOVER. Oblidades per la Història.
- 2020 95. OVIDI MONTLLOR. Perquè vull.
96. SHUZO AZUCHI GULLIVER. Jo també sóc quàntic.
97. COL·LECTIU URUGUAI. Estenedors/Tendales.
- 2021 98. MARIA JOSEP ZANON. Anatomia d'un lloc.
99. HETERODÒXIA. Col·lectiva.
100. SOM ARTISTES. Elena Navarro.
101. RAQUEL PUERTA VARÓ. Percepcions.
102. SUSANNA ALEMANY. Bucle atemporal.
- 2022 103. L'INSÒLIT. Col·lectiva.
104. XAVI VAQUER. Fils de sang.
105. ALBA MIRÓ. Nus i Nucs.
106. (NO) ÉS FÀCIL PARLAR DE GÈNERE. Col·lectiva.
107. JOSEP MARIA GORT. Cosmogonia.
- 2023 108. JOAN CASTEJÓN. Dibuixos.
109. ARDEVINEZ. Fusta i color.
110. ELENA MOLINA. Altres móns, altres mirades.
111. GLORIA SEGURA. Amagades.
112. ANTONI MIRÓ. Pintura Musicada.
- 2024 113. JORDI VILA. Imaginar la llum.
114. VICENTE GASCÓN. Sugeriments.
115. SERNA RAMOS. Sempre.
116. SANTI TENA. Aforismes de Joan Fuster.
117. J.A. ÁLCANTARA. Una Mirada crítica.
- 2025 118. FERRAN COSTA / MANEL COSTA. De costa a costa.
119. PRIMAVERAMUSICAL. La música valenciana reviscola.
120. DAVID PASTOR. Vull mil paraules.
121. JORDI RAÚL VERDÚ. Una vida entre contes.
122. PACO SEMPERE. Diàleg amb la matèria (1959-2021).
- 2026 123. RAFAEL HERNÁNDEZ. La paraula habitada.
124. DISTOPIA CRÍTICA. Col·lectiva.

DISTOPIA CRÍTICA

*Fermin Reyes Alegre / J.A. Alcántara
Mayte Navarro Golf / Salva Ríos
Susa Alcántara Benavent*

Alcoi, 31 Març - 29 Maig 2026

COL·LABORA I PATROCINA:

AJUNTAMENT D'ALCOI

